

РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ «ГАЛІЦІЯ. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА МАТЕРІАЛИ» ПРОВАДИТЬ ВИДАВНИЧУ ДІЯЛЬНІСТЬ НА ОСНОВІ СТАНДАРТІВ КОПЕ

Автори зобов'язані подавати тексти відповідно до правил, викладених у додатку «Для авторів». Перевірку надісланих наукових робіт здійснює редколегія (на попередньому етапі) та два рецензенти (на етапі рецензування). Від її результатів залежить рішення про передавання тексту на подальше редагування. Якщо на першому етапі виявлено недотримання вимог, тоді текст не допускається до етапу перегляду та відхиляється. Після опублікування праці редколегія також реагує на будь-які сигнали щодо порушень, пов'язаних з її перебуванням у науковому вжитку (йдеться, зокрема, про підозри в дублюванні чи плагіаті).

Детальні заходи редколегії в найпоширеніших випадках:

I. Підозра на автоплагіат публікації на редакційному рівні.

Виявивши факт дублювання, редакція, на основі доказів, перевіряє ступінь повторення (автоплагіату) (використовуючи внутрішні інформаційні засоби).

А. Якщо масштаб повторення великий, тоді текст відхиляється й повертається авторові з обґрунтуванням.

- a. Якщо діапазон повторень невеликий, тоді текст повертається авторові разом із заувагами та пропозицією усунути повтори або доповнити їх посиланнями (за відсутності позитивної відповіді автора, текст відхиляється).
- b. Якщо подібності випадкові і їх небагато, тоді текст переходить до наступних редакційних етапів.

II. Підозра на автоплагіат публікації після видання тому

- a. Після отримання сигналу ззовні, редакція розпочинає перевірку на основі наданих доказів та внутрішніх інформаційних засобів.
- b. Якщо масштаб повторень великий, тоді докази передаються авторові з проханням про пояснення.
- c. Задовільне пояснення (ненавмисна помилка чи несанкціонована публікація) не має негативних наслідків і передається особі, яка подала повідомлення про автоплагіат публікації, разом із редакційним коментарем.
- d. Визнання вини без задовільного її пояснення або й цілковита його відсутність (за неодноразової спроби нав'язати контакт) призводить до інформування редакції іншого журналу про оприлюднення в

наступному томі повідомлення про повторність публікації та сповіщення керівництва автора.

- e. Про наслідки вжитих заходів інформують особу, яка повідомила редакцію про автоплагіат, та автора публікації.
- f. Якщо обсяг повторів невеликий, їхній характер випадковий (наприклад, відсутність посилань, лапок тощо), а пояснення автора задовільні, тоді редакція передбачає публікацію в наступному томі з внесенням виправлень, погоджених із автором.
- g. Якщо редакція не знайшла повторів у формі, достатній для оскарження тексту (див. вище), тоді інформація про це та її обґрунтування надсилається особі, яка повідомила редакцію про автоплагіат у публікації.

III. Підозра про плагіат на етапі редагування.

- a. Чинять так, як у випадку I. а-с.
- b. Підтвердження плагіату, незадовільне або й цілком відсутнє пояснення його причин призводить до інформування керівництва автора та відхилення тексту.

IV. Підозра на плагіат в опублікованій статті.

- a. Чинять так, як у випадку II. а-g.

V. Сумніви із встановленням авторства.

- a. Відповідно до етичних норм, які стосуються ліквідації «Ghostwriting» (ang. *ghost autor; ghost writer* – не розкривати авторства або співавторства тексту) та «guest authorship» (ang. *guest author; gift author* – дописування співавторів, чий внесок в опрацювання тексту був мізерним або й узагалі відсутнім), редактори журналу «Галиція. Дослідження та матеріали» вимагають від усіх авторів розкрити свій фактичний внесок у публікацію. Інформація з цього приводу надсилається на кореспондентську адресу редакції у формі письмової заяви із зазначенням участі конкретної особи та ступеня її залучення до роботи над текстом, написаним у співавторстві (див. вкладку «Автори»). Ці свідчення зіставляються з відомостями про авторів на основі ORCID.
- b. У випадку сигналу ззовні, підтвердженого доказами, у якому стверджується, що авторство або упущення «Ghostwriting» пропущено, докази передаються автору / автору для роз'яснення.
У разі аргументованого доказами зовнішнього сигналу, в якому стверджується, що авторство або упущення «Ghostwriting» пропущено, докази передаються авторові / авторам з проханням про пояснення.

- c. Задовільне пояснення (ненавмисна помилка чи відсутність досвіду автора) не спричиняє жодних негативних наслідків і передається особі, яка сигналізувала редколегії про проблему, разом із редакційним коментарем. Якщо текст уже опублікований, то в наступному випуску редакція оприлюднює заяву автора, що містить відповідні пояснення.
- d. Визнання вини, незадовільне пояснення чи цілковита його відсутність передбачає публікацію в наступному томі заяви про виявлення порушень та повідомлення керівництва автора.

VI. Підозра про існування етичної проблеми з поданим текстом на етапі редагування.

- a. Процедура, як і в разі підозри про плагіат (пор. III).

VII. Підозра про існування етичної проблеми з поданим текстом після його опублікування.

- a. Процедура, як і в разі підозри про плагіат (пор. IV).

VIII. Підозра про невказаний конфлікт інтересів.

- a. Йдеться про ситуацію, коли автор використовує матеріали в тексті без згоди суб'єктів, котрі мають до них стосунок (наприклад, іконографічні матеріали, які потребують ліцензії; зображення живих непублічних осіб без їхньої згоди).
- b. У разі виявлення якихось порушень редакція вимагає від автора відповідних документів, що підтверджують його повноваження. Якщо автор не подає необхідної документації, тоді текст може бути опублікований із вилученням спірних елементів.
- c. Якщо порушення виявлені після оприлюднення тексту, а додана документація (VIII. б) є помилковою чи протизаконною, тоді про це повідомляється керівництву автора. Редакція публікує відповідну заяву в наступному випуску, а особа, яка повідомила про порушення, отримує відповідні пояснення.

IX. Підозра про фальсифікацію та сфабрикування даних.

Дії редколегії, як і в разі підозри про плагіат (пор. III, IV).

X. Зміни в списку авторів.

- a. Зміни в списку авторів вносяться лише за згодою всіх авторів на підставі письмової заяви.
- b. Якщо зміни потрібно внести вже після оприлюднення текстів, тоді редакція публікує відповідні помилки в наступному випуску.

XI. Що робити, якщо рецензент підозрює про привласнення авторських ідей.

- a. Редколегія після сигналу автора оцінює надані докази. Рекомендується експерт із тієї ж чи спорідненої галузі досліджень. У разі обґрунтованих звинувачень редколегія просить у рецензента пояснення.
- b. Якщо пояснення задовільне, тоді редакція звертається до автора, щоб представити свою позицію.
- c. У разі незадовільного пояснення рецензента редколегія просить інституцію, котру репрезентує рецензент, детально вивчити цю справу. Якщо помилки підтверджуються, тоді цей рецензент вилучається зі списку рецензентів, а авторові повідомляють про остаточне завершення справи.

Під час розробки зазначених процедур було використано діаграми, розміщені на сторінках:

<https://publicationethics.org/files/Full%20set%20of%20Polish%20flowcharts.pdf>

[dostęp: 23.10.2019];

http://ekulczycki.pl/warsztat_badacza/podnoszenie-standardow-wydawniczych-polskich-czasopism-diagramy-cope/ [dostęp: 23.10.2019].